

QÜESTIONARI A... Xavier Guix, terapeuta

"Sóc un fan dels musicals"

El terapeuta i veí de Granollers admet que, com a bon balança, té dificultats a l'hora de triar

Granollers

Tres cançons per posar a l'MP-3.

Una que em vagi bé per cantar; una que em vagi bé per meditar; una que em vagi bé per emocionar-me.

Una pel·lícula.

Cita con Venus, d'István Szabó. Amb una extraordinària Glenn Close.

Un llibre.

Qualsevol de Krishnamurti, encara que no en va escriure cap.

Un restaurant.

El Granularius. És com la meua segona casa.

Li agrada cuinar?

Quan ho faig, gaudeixo.

El seu plat estrella.

Ara m'he aficionat al turbot.

Una beguda.

Amb una mica de vi n'hi ha prou, però m'encanta el Nettlea de llimona.

L'últim viatge que ha fet.

Combinant mar i muntanya (Tossa, Olot, Llançà).

Té previst de fer-ne algun altre properament?

Ja que publico a tota llatinoamèrica, cada any faig promoció en algun dels seus països. Em sembla que el proper serà l'Argentina.

Un lloc o un racó on perdre's de la comarca, que no sigui el Montseny.

Vaig sovint a El Folló, a Tagamanent.

I de Catalunya?

El Baix i l'Alt Empordà, sens dubte. La Garrotxa també és ideal.

I del món?

Colòmbia és una meravella, més enllà de la problemàtica que arrossega.

Un lloc on no portaria mai ningú?

A qualsevol lloc on no es permetés ser lliure.

Amb quin alcalde de la comarca aniria a sopar?

Només conec en Mayoral, però hi aniria de gust perquè m'agrada la seva sensibilitat.

Última obra de teatre que ha vist. On?

Mamma mia!, al Barcelona Musical. Sóc un fan d'aquest musical; de fet, dels musicals en general. Són la meua petita passió.

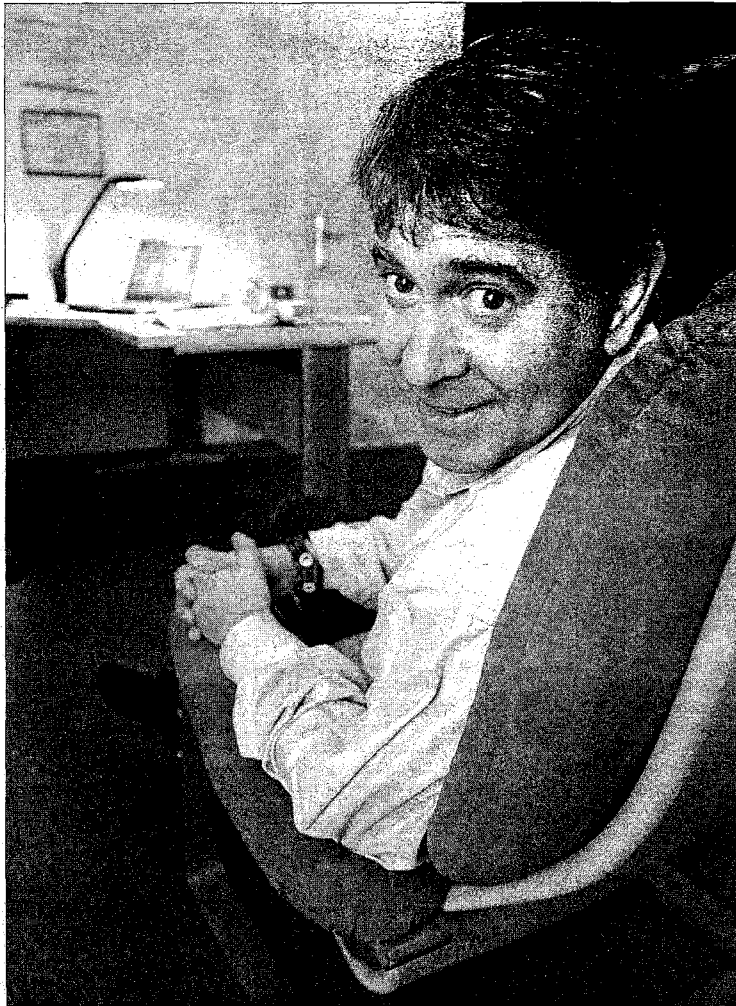
Què és l'últim que ha fet, anar al cinema o llogar un DVD?

Anar al cinema.

Quina pel·lícula era?

Sweeney Todd, de Tim Burton i amb Johnny Depp. Un musical, és clar.

Un programa o sèrie de TV.

GRELLA RECIGAS

Del teatre a la teràpia emocional

EL 9 NOU

Xavier Guix (Sant Boi de Llobregat, 1960) va dedicar-se durant 20 anys al món del teatre, amb intervencions a la ràdio i a la televisió. Guix, però, va reorientar la seva trajectòria professional cap a l'àmbit de la psicologia. Llicenciat per la UOC i espe-

cialitzat en neurociència, psicopatologia i intel·ligència emocional, ha publicat sis llibres, com *Ni me explico ni me entiendo* (Granica), que ha arribat a la setena edició. Guix combina l'escriptura amb les consultes terapèutiques de Barcelona i Granollers, a banda de les col·laboracions periòdiques a la premsa i les diverses conferències.

M'agradava *Porca Misèria*. I de la ràdio?

Combino Catalunya Ràdio, Catalunya Informació i Rac 1. M'agrada molt *L'ofici de viure* i el programa d'en Xavier Solà. Em sembla una autèntica troballa.

Un lloc per viure.

Allà on són els teus. No importa tant el lloc, sinó les persones.

Coneix algun grup de música de la comarca?

No el suficient com per parlar-ne.

Ha votat en les últimes eleccions?

Em sembla que des dels 18 anys no he deixat de votar en cap elecció tret, potser, d'alguna europea.

A qui (si ho vol dir)?

Cada elecció segueixo criteris diferents.

Quin és l'últim regal que li han fet?

Cada dia la vida em regala la seva presència en múltiples formes.

A quina hora acostuma a llevar-se al matí?

Entre les 7 i les 8.

És partidari de les migdiades?

Altament recomanables, sobretot si són curtes.

A quin cantó del llit dorm?

Depèn des d'on ho mireu.

Quin fons d'escriptori té a l'ordinador?

El propi del programa.

Escull una paraula que li agradi (pel so, significat...)

Acolliment.

Quin cotxe té?

Un Peugeot.

L'última vegada que ha

anat a missa?

D'allò que se'n diu missa missa, fa temps que no hi vaig. M'interessen altres tipus de celebracions de l'espiritualitat més vives, sense tant de pes formal.

Un projecte immediat.

Publicar dos llibres. Un ja està acabat i l'altre s'anirà fent durant el 2009.

Un insult.

No en tinc costum, sincerament, però abans deia molt allò de "cabronàs" o "cabronada".

Una floreta.

Crec que és molt bonic poder dir a una altra persona "em sento molt a gust amb tu".

Una olor.

De natural, l'olor del bosc. Però sóc sensible als perfums, em transporten.

Un ritual diari.

Llegir el diari. És com obrir la finestra de l'habitació, però en aquest cas, la del món.

Una mania.

Més que manies, tinc els meus petits rituals.

Un personatge històric

M'inspiren tots aquells que amb la seva creativitat han aconseguit canviar el món.

Qui li agradaria ser?

Qui sóc. Amb el temps aspiro a no tenir el neguit d'haver de ser algú.

Un hobby.

Cantar.

Un lema.

Li vaig copiar al meu mestre: "Faig el que m'agrada i m'agrada el que faig".

Què el treu de polleguera? La defensa d'una única veritat.

Què canviaria del seu cos?

Res. Però m'agradaria no haver d'estar pendent de si m'inflo o no.

Una expressió molt utilitzada.

La vida és un misteri per a viure i no un problema per a resoldre.

Per què o per qui diria una mentida?

Més que el contingut de les paraules, m'interessa per a què les fem servir.

Què li fa riure? I plorar?

Em fa riure l'humor fi, la ironia. Em fa plorar el sofriment.

Quin és el seu pitjor malson?

Com a bon balança, cada cop que he de triar se'm fa un infern. Però la vida ensenya molt en aquest sentit.

Què té a la tauleta de nit?

Llibres, un llapis, mocadors de paper, un ràdio-despertador i un petit quadre.